

ד"ר מיצי למחלה האורתופדיית!

הקשר בין חתולים לריפוי עצמות שבורות ושמע כמו אבסורד, אך מחקרים חדשים מצביעים על אפשרות מרתקות לגיבוס חתולים לזרזוז איחוי רקמות ועצמות ולטיפול במצב חוליגרוניים. אף שמנגנון הגרגור עדין בגדיר תעלומה, מתברר שהוא מסייע לחתול לשמר על בריאותו, להקל עליו את הכאבם ולהחלים מפציעות. אז אולי מה שטוב לחתולים טוב גם לאדם? על יכולת הריפוי המופלאה של החתולים

מאת: הילה בניוביץ'-הופמן

או האמונה שפגש עם חתול בחוץ הלילה פירושו מפגש עם השטן בכבודו ובצמו. חתולים נחשבו להתגלמות של שדים ולוושים דברן של מכשפות, ולא פעם נשרפו על המוקד עם חסודים בכישוף או נשחו בדורכים אחרים. בסופו של דבר, הפחד והאמונות הטפלות לגבי השפעתם המרושעת של חתולים גרמו לכך שאנשי ימי הביניים המיינו על עצם אסון. מגפת הדבר, שכונתה "המוות השחור" וחיסלה כשליש מתושבי אירופה, התפשטה דרך עכברים מוכי פרעושים שנשאו את הבקריה. החיסול השיטתי של החתולים "זודוניים" עור אויל לארש את השטן ואת עשו דברו, אך באותה הזמנן אפשר לעכברים להתרבות כמעט באין מפריע ולהפיץ מחלות בהיקפים רחבים יותר מעבר. רק לאחר מותם בייסורים של מיליון בני אדם ברחבי היבשת, הבינו באירופה את חשיבותם הגדולה של חתולים כדי מזוקים, והניחו להם לנפשם. בניגוד למה שטענות האמונה הטפלות, מובהר שבני אדם הביאו לחתולים מזל רע הרבה יותר מאשר המושפעים החפים מפשע הביאו אי פעם לבני אדם.

לחץ דם נזון ואריכות חיים

למרות היחס הכללי השלילי, היו גם לא מעט אמונה טפלות חיוביות שנקשרו לחתולים: על פי אמונה איטלקית, כל מי ששומע חתול מותעטש זוכה במזל

התועלת שביבאים החתולים לבני האדם שבתא את תשומת לבו של המין האנושי כבר לפני אלפי שנים. במצרים העתיקה חתולים סייעו לשמר על מאגרי התבואה בקר צצדו עכברים ומזיקים. השירות שהעניקו החתולים במצרים זיכה אותם למעמד של קדשה, והם הונצחו בציורים ובפסלים מפוארים, ואפילו עברו חניתה לאחר מותם ונקבעו ברוב פאר והדר כמו בני האדם. האלה המצרית באסטט (Bastet), בעלת ראש הלביאה או החתול, הייתה אלה המלחמה המוגנה על פרעה ועל רע, אל המשש בכבודו ובעצמו. במקדשי באסטט חתולים לטפלו על ידי כוהנים בחדרת קודש. הריגת חתול בכונונה תחילת למצרים העתיקה הייתה עבירה שדינה עונש מוות.

מוסלמים סבוים שהיו אלה הרומנים שגילו את החתול במצרים ו"יבאו" אותו לאירופה. למעשה, בברבות מהתרבויות העתיקות הפכו החתולים לא רק לחיה לוויה פופולרית, אלא נחשבו גם לבני כוחות קסם או לנשומות נעלות. ל clue מזלם של החתולים, דזוקה כוחות הקסם שייחסו להם גromo להיפוך ביחס לכפיים באירופה של ימי הביניים. בשל אופיים המיעוד והתנהוגות המסקנות, היו רבים שקשרו לחתולים מגון של אמונה טפלות, ובן האמונה שחתול יכול לגונב את נשמת אפו של תינוק אם יורשה להתקrab אליו, האמונה שחתול החוצה את דרכך יביא מזל רע ומחלות,

תארו לעצמכם את הסצנה הבאה: לדען המזל נתקלתם באבן רופפת על המדרסה, השתתקתם ושבתם יד. אתם מגיימים כאובים ומרוטטי עצבים בבית החולים. האורתופד מגבש את היד השבורה, נונע לכם מושם לכדורים משככי כאבים, ומוסיף: "יש רק עוד דבר אחד שאתם צריכים". הוא מתכוון ומרום יצור קטן ופרוטטי שמסתובב חופשי בחדר המין, ואומר: "שימו אותו על היד המגובשת לפחות פעמיים ביום ולטפו. זמן ההחלמה יתקצר ממשמעותית". אתם יוצאים מחרם המין עם גבס, עם חפיסה של משככי כאבים ועם חתול רפואי במנשא להמשך הטיפול בבית.

שימוש בחתולים לריפוי עצמות שבורות שמע אבסורי באותה מידה כמו שימוש בדי קרפין לריפוי דלקת בתספתן. עם זאת, מתרבר שיש לנו הרבה מה ללמידה מחברינו המשופמים בכל הנוגע להחלמה ולתהליכי איחוי של רקמות. מוחקרים חדשים במנשא יכולות הריפוי של חתולים Można שימוש מרתקות לשיפור פוטנציאלי ההחלמה גם במצבים חרוניים וקשיים לריפוי. הם עשויים לפתח פתח לצירת גישה חדשה במסגרת הרפואה הקונבנציונלית, המונסה לחקות פעולה של רפואי עצמי כפי שהיא קיימת בטבע. באופן מפתיע, הכל החל מתקופות שבעציו חוקרים על פליס קטאוס (*Felis Catus*), המוכר לנו בשם הידידותי יותר, חתול הבית,

פעם לחתול רגוע ומורוצה מעצמו כבר יודע את התשובה: הגיגו הרקען והמסתוורי של החתול. עד היום חוקרים אינם בטוחים מהו המנגנון המדוקדק היוצר את הגיגו, וקיימות שתי סברות מקובלות על מקור התפעעה. על פי תיאוריה אחת, הגיגו נוצר על ידי כיווץ והרחבה של תיבת הקול בגרונו של החתול, כך שהאוויר החולף במיתרי הקול גורם להרעדות בתדריותות שונות. תיאוריה אחרת גורסת שהגיגו הוא תוצאה של זרימת דם מוגברת בוריד הנבוב (Vena Cava), כלי הדם הראשי המחויר דם לב. הדם העובר בוריד זה יוצא רטט והוא מוגבר על ידי החזה, המשמש לו כתיבת תהודה. פעולות השאיפה וה נשיפה של החתול גורמות לרטט זה להדיף עוד יותר. אמונם לא ברור לගמרי כיצד יוצר החתול את הגיגו, אך עובדה שמתחלת להתרבה יותר ויותר במהלך המהלך השני לאחר הראותו היא ההשפעה המיטיבה של הגיגו על בריאותו של החתול. מקובל לחסוב כי חתול מגיגר כשהוא מורוץ או כשהוא מאושר, אך תכפיות הראו כי חתולים מגיגרים גם במצבים אחרים. למשל, חתולה עשויה ליגגר במהלך המלטה ובזמן ההנקה, חתולים חולים או פשוטים מגיגרים לעיתים קשות חמישים או יותר או כאבים, ויגיגר נצפה אפילו

ולהתנתק מסביבתם, מצחיכים לתקשר עם חתולים, המעוררים בהם רגש חיבה. הם מגדילים את טווח התנועה הפיזי שלהם על ידי החזקת החתול וליטופו. דבר זה נכון, אגב, גם לגבי כלבים ולגבי בעלי חיים באופן כללי. אך נראה כי אופיים הביתי של החתולים ונטייתם להתרבל ולהתרפק על בעליהם בחמיות, הופכים אותם לחיות מחמד אידיאלית לצורכי עידוד ונחמה ברגעים קשים. יש בעלי חתולים לא מעטים הנשבעים שחתוליהם מסיעים להם להתגבר על מיגרנות, על כאבי בטן ועל שאר תחלואים. העובדה שחתולים ישנים כ-16 שעות ביום מהבטיחה שהם כמעט תמיד ישמשו לנמנם לצד אדם המרותק למיטתתו, והחוליה ישמח תמיד לנוכחות של "כנית חיים" ידידותית המארחת לו לחברה.

השימוש בבני חיות לצורך טיפול רפואי אינו דבר חדש. כבר שנים רבות שמטפלים משלבים כלבים, ארנבותinos, שורקים וציפורים בטיפול בני אדם; רכיבה טיפולית על סוסים נמצאת בשימוש נפוץ עבור ילדים הסובלים מאוטיזם, משיתוק מוחון ובעיות נפשיות, ודולפינים באים לעיתים לעזרתם של בני אדם במצבה ומשמעותם בהחלמתם. אז מה מייחד כל כך בחתולים כחיה טיפולית, שלא לפחות אףין אף בעל חיים אחר? כל מי שהאזור אי

טוב; באזור בוהמייה, הנמצא כיום בצההה, האמיןו שחתול הוא סמל לפירון, ושקבות חתול בשדה דגן מעודדת צמיחה ושפע; בסין, על פי פתגם מקומי, שחתול רוחץ את אוניו בכפותו זהו סימן לגשם; ואילו ביפן, המלחים היו נהגים לקחת עמש חתול לסיפון מותך אמונה שהדבר יביא להם מזל וברכה ויבטיח הפלגה בטוחה ומאז אוויר נוח. עד היום, אחד מקרונות המזל הפופולריים ביותר ביפן הוא דמותו של חתול המרים את כפתו, המנקיק נקו (Maneki Neko). כיום, מותברר שיש בסיס מדעי לאמונה לגבי השפעתו של החתול על האדם. הכוונה כמובן היא לא לקשרים של החתול עם השטן (אם כי בעלי חתולים מסוימים ייעדו שחחתתול השובב שלהם מסוגל להיות קצר מושע מדי פעם), אלא להשפעה המיטיבה של נוכחות החתול בבית. מחקרים הראו באופן עקבי כי בעלי חתולים יש לחץ דם נמוך יותר, ושהם נהנים מראריכות ימים ונותרים לסבול פחות מעבויות לב. הדבר נכון במיוחד לגבי בני גיל הזהב, שנוכחותו של חתול משירה עליהם רגעה ומסייעת להם להתמודד עם תחלואים יומיומיים. זאת אחת הסיבות לכך שחתולים משמשים בבתי אבות ובבתיהן חולים שיקומיים רבים בחוות טיפוליות. קשיים הסובלים ממלחמות כרוניות שונות והנותרים להסתగ

דיספלזיה של מפרק הירך, דלקת פרקים וביעיות בגידים. אפילו סרטן העצמות הוא מחלת נדירה בקרוב חתולים. התמונה המתבקשת היא שאחנתול משקיע את כמות האנרגיה הנדרשת לוגרגר מכיוון שהוא משתמש אותו כאמצעי למניעת מחלות, מסיע לו לשמר על בריאות רצופה ויציבה, מקל כאבים ומשיע להחלים במהיירות רבה יותר מפניות. עבור אבות אבותיהם הפרהיסטוריים של החתולים, נראה שסוג זה של "עיסוי פנימי" רוטט ואינטנסיבי לאחר יום קשה של ציד וגופם ולשוד בצהורה טובה יותר.

את הקשר המובהק והמרתק ביותר בין יכולת הגיגור של החתולים ליכולות הריפוי המופלאות שלהם עשתה חוקרת המתמחה בתחום הביו אקוסטיקה, אליזבת פון מגנטאלר מהמכון לחקר תקשורת של בעלי חיים בצרפת קרוולינה. בתחום הביו אקוסטיקה חוקר את אופיים של הצללים שימושיים בעלי חיים, ואת האופן שבו צלילים אלה קשורים להתנהגותם. במסגרת המחקר שערכה פון מגנטאלר ב-2004, הוקלטו ונמדדו צלילים שהשמשו 47 בעלי חיים ממשפחות החתולאים - מחתולים גדולים כמו הצביטה והפומה, דרך חתולי בר בגודל ממוצע כמו האוצלוט והסרוואל,

על משטחים הרוטטים בתדירות נמוכה, וה頓זה הייתה צמיחה ממשופרת וחזקה יותר של העצמות. עוד לפני כן, ב-1994, מחקר שנערך בסין גילה שתדרים שבין 25 הרץ ל-50 הרץ הביאו לחיזוק עצמות השלב של ארנבים ב-20 אחוזים והאיצו את מגנון איחוי השברים בעצמות. גם אצל בני אדם מצטיירת תמונה דומה: בשנת 2009 גילו חוקרים מפינלנד כי טיפולים באמצעות גלי קול בתדרות נמוכה שיפרו באופן ניכר את זרימת הדם, את צמיחת רקמת העצם ואת טווח התנועה בקרב אנשים קשישים וסיעו בשיפור התפקוד היומיומי שלהם. במילימטרים אחדות, ההשפעה של רטט בתדרים נמוכים על איחוי עצמות ועל האצת החחלמה של רקמות חיבור ידועה לחוקרים כבר שנים רבות. במקביל, בשנים האחרונות החל מחקר ספציפי יותר על פוטנציאל הריפוי של גיגור חתולים, הנמצא באופן תדרים. לאור גילוי החוקרים, ההסבר האבולוציוני להישרדות מגנון הגיגור אצל משפחת החתולאים עשו להיות השימוש בגיגור כאמצעי לריפוי עצמי. מגזין הרפואה הווטרינרית של איגוד הווטרינרים בארה"ב פרסם ב-1999 את תוצאות הבדיקה של מחקר, שלפיו חתולים סובלים רק לעיתים נדירות ממלחמות הקשורות לעצמות או למפרקים, כולל

במקורים של חתולים גוססים. מכיוון שגם חתולים במצבים טראומטיים מוגרגרים, נראה שלגיגור תפקיד חשוב יותר מאשר קר, מכיוון שתהליכי האבולוציה שימר את מגנון הגיגור במשפחה החתולאים במשך אלף שנים, חוקרים החלו לשער כי גיגור יש ערך רפואי ממשי, והוא אינו סתם דרך חביבה של החתול להבע את עצמו.

פוטנציאל הריפוי של הגיגור

גיגור חתולי ממוצע הוא בתדר שבין 25 הרץ ל-150 הרץ. חוקרים שבחנו השפעה של רטט בתדרים אלה על בעלי חיים שונים, נדהמו לאלו כי טווח תדרים זה מסיע בהצלמה של עצמות שבורות, באיחוי רקמות ובאהצת התחדשות תאימים. נוסף על כן, רטט בתדרים אלה מעודד את הגוף לשחרר אנדרופינים, המשמשים כמשכך כאבים טביים ומקלים את תהליכי ההחלמה. בחלוקת הגבוה יותר של טווח תדרים זה, הרטט מעודד את מגנון האנטי דלקתי הטבע של הגוף ומקל נפיחות וכאבים במפרקים. מחקרים מסוימים אף גילו כי הרטט בתדרים אלה מסיע בהקלת מקרים של קוורץ נשימה. בשנת 2001 מגזין נשיונל גיאוגרפיק דיווח על מחקר שבמסגרתו תרגגולות הונחו במשך 20 דקות ביום

קשהים הסובלים ממלחמות כרוניות שונות והנוטים להסתגר ולהתנתק מסביבתם, מצליחים לתקשר עם חתולים, המעוררים בהם רגש חיבה. הם מגדילים את טווח התנועה הפיזי שלהם על ידי החזקת החתול וליטופו. אופיים הביתי של החתולים ונטייתם להתכרב ולהתרכז על בעלייהם בחמימות, הופכים אותם לחיות מhammad אידיאלית לצורכי עידוד ונחמה ברגעים קשים

מקובל לחשב כי חתול מגיגר כשהוא מושך או כשהוא מאושר, אך תצפיות הראו כי חתולים מוגרגרים גם במצבים אחרים. למשל, חתולה שעשויה לגיגר במהלך המלחמה ובזמן ההנקה, חתולים חולים או במצבים מוגרגרים לעיתים כשהם חשים אי נוחות או כאבים, וగיגור נזכה אפילו במקרים של חתולים גססים. מכיוון שגם חתולים במצבים טראומטיים מוגרגרים, נראה שלגיגור תפקיד חשוב יותר מאשר רצון ותו לא

Therapy (או ESWT), קלומר תרפיה באמצעות גלי הלם חוץ גופי. בטיפול משתמשים באربעה סוגים: גלים אלקטромגנטיים, גלי קול, גלי אור וגלי חום. אחותי ההצלה של הטיפול נעים בין 55 אחוזים ל-90 אחוזים. לא ברור כי הצורך הרבה ביוטר, אך אפשר לומר כי ברוב המקרים רקמה שנחשתת לגלים אלה יוצרת ביטר קלות כדי דם חדש ומשחררת חומרים מסוימים באיחוי ובסגירה של פצעים ושברים.

אם כך, האם האבולוציה העניקה לבני משפחת החתוליים מכשור ESWT פנימי רב עצמה שתרם לכורש ההישרדות שלהם וליכולת הריפוי העילאית? טיפול בגלים נמצא בהחלט בשימוש רפואי הוטרינרי, למשל במקרים מסוימות של סוסים, אך לא ברור אם יכולת הטיפול הוא כבר מוגנית אצל חתולים. "גיגו" מנגןון ריפוי נושא לאריאלי ואינו מתאים למצב היומיום שאני רואה", אומר הווטרינר עדי ירון ממרפאת אורי חן. "מניסיונו, חתולים, ובמיוחד חתולים צעירים, מחלימים יחסית במהירות כשמודבר בפציעות אורתופידיות. עם זאת, הרגישות של חתולים להרעולות, לדוגמה, הרבה יותר גבוהה משל כלבים. התגובה להרעולה אצל חתול תהיה הרבה יותר קשה מאשר אצל כלב".

מפעלים את ה"תזמורת" המוגנית בגוף כדי להשתמש בקשת של צלילים בהתאם לביעות הדורשות תיקון.

חיקוי אפקט הגרגור

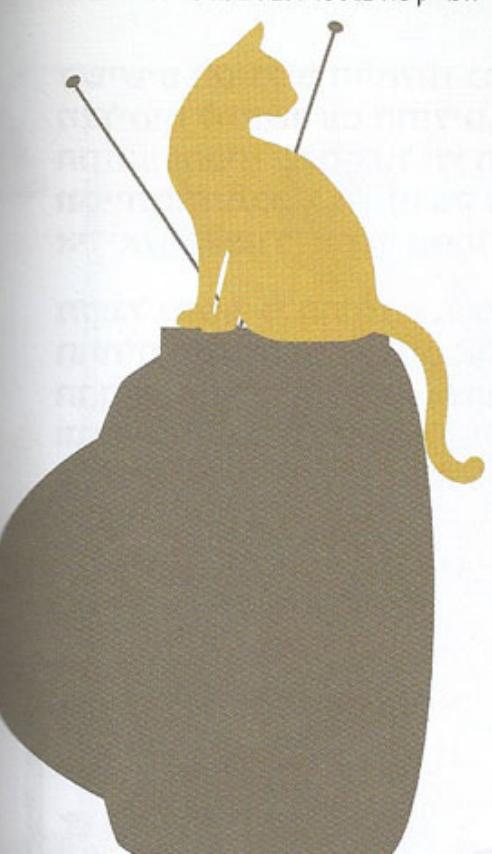
אוז כיצד אפשר לנצל את התועלת הבריאותית שבגרגור גם לטובת בני האדם? הרי לא בכל פעם שיש לנו כאב ראש, גיד מותוץ או התקף קוצר נשימה, יהיה לנו גם חתול בהישג יד, שנוכל פשוט להציג לאיבר הבועתי כמו תחבותה. וגם אם יהיה לנו חתול בקרבת מקום, הוא לא בהכרח ירצה להתקרב אליו או לגרגר בדיק באותו הרגע.

הפתרון הוא חיקוי של אפקט הגרגור באמצעות מכונות ומיכשור רפואי. הפוטנציאלי של "סימפוניות הבריאות" הוא לא חמק גם מעיניהם של וופאים. כיוון מצוים במרכזי רפואי ובבתי חולים רבים בעולם מכונים לטיפול בגלים. הטיפול מבוסס על אותו עיקנון של רטט המעודד התאחדות צמיחה של תאים ורקמות חיבור, שהתגלה לפני כן במחקריהם בעבלי החים השונים. בישראל, בית חולים רמב"ם בחיפה מפעיל מרפאה לטיפול בגלים, המיעדת לטיפול בחולים עם מגוון בעיות אורתופידיות, עם כיבים קרוניים ועם פצעים קשים לריפוי. השיטה נקראת Extracorporeal Shock Wave

עד חתול הבית הצנו. גופם של החתולים הוכמדו מיקרופונים זעירים, ושעות על גבי שעות של קולות גורgor מותחו באמצעות מכשור מתקדם.

המחקר אישר כי כל סוג החתולים בטוחה התדרים שבין 20 הרץ ל-140 הרץ. השערת החוקרת היא שהצלילים השונים של הגרגור מסוימים לחתולים בהצלמה בתחומים שונים: הצלילים בתדרים הנמוכים יותר של עד 50 הרץ מסוימים לחיזוק עצמות, לאיובי עצמות שבורות ולהאט צמיחה של רקמות חיבור, ואילו הצלילים הגבוהים יותר, מ-50 הרץ עד 150 הרץ, מסוימים להקל כאבים. לטענת החוקרת, התדר של 100 הרץ מסויע להקל קוצר נשימה, ואילו התדר של 120 הרץ הוא התדר המדיוק המשיע באיחוי גידים. נראה כי החתולים מיניהם

העובדת שחתולים ישנים כ-16 שעות ביום מהבטיחה שהם כמעט תמיד ישמחו לנמנם לצד אדם המROTק למיטתו, והחוללה ישmach תמיד לנוכחות של "כריית חיים" יידידותית המארחת לו לחברה

ד"ר עדי ירון: "צריכים לזכור שבאופן כללי חתול מתנהג הרבה יותר כחיית בר לעומת כלב. פירוש הדבר שהוא אינו חושף קושי, כאב או חולשה (כי בטבע זה ימשוך אויבים). לכן, כשחתול מגע לרפאה, פעמים רבות הוא במצב מחלת מתקדם יותר, מכיוון שלקח יותר זמן עד שהוא נראה סימני מחלת חיצוניים"

שזו הסיבה העיקרית לכך שחתולים מגגרים. "נדיר שיגיע לפה חתול במצב בריאותי חמור כשהוא מגגר", אומר ד"ר ירון. "לפי אותה השערה כל החתולים הפסיכואים אמרורים להגעה כשם מגגרים בהנהה". ד"ר שחן מוסיף: "חתולים מגגרים רוב הזמן והם אינם פצועים. גם אם זה מסביר למה הם מגגרים כשם פצועים, זה עדין אינו עונה על השאלה למה חתולים מגגרים כשם הננים, כשם מביעים חיבה, כשם יונקים או כשם אוכלים ומטפחים זה את זה. הגיגור הוא חלק חשוב מאוד בהתקנות של החתול, ונראה לי שצמצום שלו אף וرك לאיזו בריאותם עושה לו עול".

הווטרינרים שאלנו בנושא עדין סקפטים, אבל יש מי שכבר עטו על ההזדמנות להפיק רוח מהמחקר. למשל, ביום אפשר לרכוש באינטרנט תקליטורים של גיגור חתולים לשימוש ביתי, והמפרסמים טוענים כי הם מועילים לבריאות הגוף והנפש. יש גם אמצעים מתוחכמים יותר מתקליטורים: במאי 2007 הוגשה בארצות הברית בקשה לפטנט על מכשיר בניו כרצועה אלסטית ומולבש על מפרק היד להקל כאבים במקרים של דלקות פרקים או של דלקות בעצב (تسمונת תעלת שורש כף היד). מagiishi הפטנט מציינים את המחקרים שנעשו בחתולים, המעידים על השפעתו המיטיבה של רטט בתדרים נמוכים על הגוף ועל הנפש, כבסיס לגיגיטיות של הפטנט.

גם אם תוכניות התצפיות והמחקרים אינן חד משמעיות כרגע, נראה כי למחקר על אודות רטט בתדרים נמוכים יש פוטנציאל מבטיח. ואם חתולי הבית שלנו ממליא מספקים רטט טבעי באוטם תדרים, אפשר פשוט ליהנות ממנו. עד שימצא פתרון מלאכותי יעל, תוכלו להניח למציצי המתכרבל בחיקכם לאגרר כאות נפשו, וסביר להניח שהוא יעשה לכם רק טוב. "אולי יום אחד, כשיתחלו לטפל באנשים על ידי גיגור, אני אוכל את הcovu", מסכם ד"ר ירון בחיקוק. ■

האם חתולים מחלימים מהר יותר בתחום האורתופדי? ד"ר ירון: "לא בהכרח. צרייכים לזכור שבאופן כללי חתול מתנהג הרבה יותר מאשר בר לעומת כלב. פירוש הדבר שהוא אינו חשוף קושי, כאב או חולשה (כי בטבע זה ימושך אויבים). לכן, כשחתול מגיע למרפאה, פעמים רבות הוא במצב מחלה מתקדם יותר, מכיוון שלא רק מחלה מלהירה, זה פשוט התקנות של חתול המתנהג כמעט כרגע אף על פי שבעצם הוא עדין בשלבי החלמה". גם הווטרינרית בת שחן מתייחסת לתוצאות המחקרים מנוקדות מבט סקפטית זהה יותר. לדברי ד"ר שחן, יכולים להיות הסברים נוספים לביראותו המשופרת של החתול לעומת חיות מחמד אחרות, שאינם נובעים דווקא מהגיגור: "באופן כללי חתולים בראים יותר, בין היתר מכיוון שבניגוד לכלבים הם בויתו יחסית מאוחר. הם מילאו בהצלחה את תפקידם כמחסלי עכברים גם בlij השבחת גזעים, וכך לא התעסקו איתם יותר מדי". הרבה מאוד מהמחלות האורתופדיות של כלבים נובעות מהשבחת הגוף שלהם עברו - בעיות האגן של כלבים מסוימים גדולים, לדוגמה. נוסף על כך, גופו של החתול ניחן מראש בכמה וכמה יתרונות על פני הפיזיולוגיה הכלבית, וזה עשוי להעניק לו יתרון בהחלמה מפציעות. אם כלב ייפול מאותו הגוף כמו חתול, הוא יסבול מפציעות חמורות יותר, מכיוון שיש להם מבנה שלד שונה ואין לו אינסטינקט להתמודדות עם נפילה (באמצעות סיבוב הגוף והכנתו לנחיתה). זמן ההחלמה, מן הסתם, קשור לחומרת הפציעה, ולכן קשה מאד להשווות (ולעתים פשוט אי אפשר). חתול יכול לצאת מנפילה בRIA שלם, ואילו כלב ישבור כמו גפים ויסבול מטרואמה בבית החזה ואילו אף בחול הבطن, פציעות העולות לגורם למותו".

ווטרינרים חניכים סקפטיים

לגביו נקודת אחת, שני הווטרינרים מסכימים לגמרי: גם אם הגיגור מסייע להחלמה לצורך כלשי, קשה להאמין